Carta Setmanal
de el Comitè Central de el POSI
Nº 852 - De 13 a l´19 de septiembre de 2021

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 108
(junio de 2021)
La IV Internacional, la pandemia y la lucha contra el imperialismo

Información Obrera publica el CALENDARIO REPUBLICANO 2022

Información Obrera difunde desde el mes de julio, y como material de apoyo, un bonito calendario republicano para el año 2022.
Mes tras mes recorre efemérides ilustradas con fotos que nos recuerdan algo sucedido.
La lucha por una república del pueblo y para el pueblo está de total actualidad, y este calendario es una ayuda a la difusión de prensa obrera, en la que se da voz a esta gente luchadora.

Publicado por Información Obrera - reserva tu ejemplar
¡Reserva tu ejemplar! ¡Apoya, lee y difunde la prensa obrera!

El “govern dels jutges”

El 6 de setembre, com es realitza anualment, es va celebrar la inauguració de l’Any Judicial presidit pel Rei. Recordem que, en aquest país, en nom del Rei s’emeten les sentències i s’administra la justícia (per anomenar d’alguna manera al que fan els jutges en aquest país). El rei, és sovint, en els fets, l’única autoritat a la qual obeeixen les institucions judicials.

El president de Tribunal Suprem i del Consell General de Poder Judicial (CGPJ), Carlos Lesmes, que ocupa el seu lloc -o més aviat l’usurpa, segons les lleis vigents, des de fa ja gairebé 3 anys- va aprofitar l’ocasió per llançar un míssil contra la decisió del govern d’atorgar un indult parcial als 9 republicans catalans. Una intervenció que forma part de l’ofensiva de l’aparell d’Estat per barrar el pas a tota possible sortida al conflicte català. D’ací, la decisió del Tribunal de Comptes d’exigir fiances multimilionàries als polítics republicans catalans.

Aquest discurs d’enfrontament i guerra civil estava calcat al discurs del Rei del 3 d’octubre de 2017 contra el poble de Catalunya, l’endemà passat del referèndum del 1 d’octubre, il·legalitzat per Rajoy, i brutalment reprimit, i que Malgrat això hi van participar 2.262.424 ciutadans de Catalunya.

La renovació de Consell

Lesmes també va criticar el PSOE i al PP, per no renovar el Consell (una renovació que s’hauria d’haver produït fa 1.000 dies), cobrint així la responsabilitat del PP en el moment actual. Però no va fer cap al·lusió a una possibilitat que forçaria la renovació de la mateixa: la seva dimissió i la de la majoria dels membres de l’òrgan.

Evidentment el PP no té cap interès a aplicar l’actual llei que fa que 12 dels 20 jutges del Consell es decideixin a un acord entre els partits representats a les Corts. Gràcies al seu bloqueig de la renovació s’assegura que es manté la majoria triada en 2013 amb onze vocals elegits a proposta del PP, set del PSOE, un d’IU i un altre del PNB. Al front està Lesmes, que va ser alt càrrec en els governs de José María Aznar. Renovar ara suposaria per al PP perdre la majoria i, davant els judicis vigents com el de la Kitchen, tem les conseqüències.

Casado va declarar el 2 de setembre “que Sánchez abandoni tota esperança de renovar el CGPJ”; el dia 4, que “el problema és de Sánchez, no nostre” i, la premsa titulava que “Casado cita a Sánchez a renovar el poder judicial si accepta un canvi de model “. I ha canviat una i altra vegada les seves exigències per col·laborar en la renovació de CGPJ, que necessita una majoria parlamentària de 3/5.

La renovació s’hauria d’haver fet en 2018. Però, llavors, Pedro Sánchez, que ja era al govern, no tenia pressa. No semblava prudent fer canvis que poguessin repercutir en un Tribunal Suprem preparant el seu gran judici contra els republicans catalans. Com gosar desestabilitzar uns jutges que estan defensant la “unitat de la pàtria” (per molt que sigui una excusa per salvaguardar a les institucions), per mandat del rei i del seu discurs del 3 d’octubre de 2017? Llavors hauria estat possible renovar sense acord del PP ni de Vox, que no reunien els més de 2/5 del Congrés necessaris per bloquejar l’elecció.

Al rei actual tampoc li interessa molt la renovació, encara que sembli molt improbable que una nova majoria al Consell obrís pas a la possibilitat d’un judici al seu pare per els seus múltiples tripijocs econòmics, que sens dubte afectaria el conjunt de la institució monàrquica, hauria d’evitar fins i tot aquesta remota possibilitat.

En aquest marc, el dimarts 7 de setembre, a l’endemà del discurs de Lesmes, Casado va proposar renovar el Consell. Això sí, a condició de canviar immediatament la llei i permetre que tots els seus membres siguin elegits directament pels jutges, i no pel Parlament. Casado va defensar aquesta proposta en nom de la “independència del Poder Judicial”. Independència, cal precisar, respecte de la sobirania popular.

Pot, en democràcia, una institució de l’Estat ser independent de la sobirania popular? És evident que, sota la Monarquia, institució clau de l’Estat que no se sotmet ni és triada per la sobirania popular, sinó per dret d’herència, és més que possible.

Recordem que el govern PSOE-UP va intentar modificar la Llei per impedir que el PP poguès seguir exercint la seva minoria de bloqueig en la renovació del CGPJ. Però li va parar els peus la Unió Europea. A L’endemà d’una reunió amb la vicepresidenta europea de Valors i Transparència, Vera Jourova, que li va demanar la retirada d’aquesta reforma legal, el ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, anunciava la retirada del projecte. A més, la UE pressiona perque és canvii la norma i és faci una elecció basada en els “Estàndards europeus”, perque al menys la meitat dels seus membres siguin elegits pels propis jutges. Totes les Institucions de l’actual UE van recolzar la transició espanyola, amb la continuïtat de les institucions del franquisme. I s’han oposat sempre a processar als responsables dels crims franquistes.

Cal recordar que la Constitució va declarar com a poder judicial democràtic al mateix aparell judicial seleccionat durant quaranta anys per la dictadura franquista, que dictà sentències sense Interferència. Però li van posar una administració triada amb participació de les Corts, el Consell General de Poder Judicial.

A ningú se li oculta que la “independència del Poder Judicial”, que enarbora Casado - amb el suport de bona part de les associacions judicials i, com hem vist, de la UE- per defensar l’elecció de dotze Membres del CGPJ pels jutges no seria altra cosa que l’absoluta independència d’un aparell judicial heretat del franquisme sense depuració alguna, i ple de reaccionaris. Un Aparell defensor a ultrança dels interessos del capital financer i dels privilegis d’Institucions reaccionàries com l’Església Catòlica, i enemic dels Treballadors i de les dones. Un Aparell judicial que s’ha constituït com a garantia de la Impunitat dels crims de franquisme (arribant a l’expulsió del Jutge Garzón quan va gosar traspassar aquesta barrera), que ha avalat totes les retallades, les reformes laborals, la Llei mordassa... i que s’ha col·locat en primera línia de la persecució contra el poble català i els seus representants.

“En nom del rei”

Tot sembla indicar que Lesmes no actuava en nom propi, ni tan sols d’un sector de jutges, sinó com a Portaveu del Rei, amb la qual cosa s’alinea contra el Govern per segona vegada en un any. Segons la Vanguardia del 8 de setembre, el Rei, dirigint-se en conversa informal als dirigents polítics, immediatament després de dir el discurs de Lesmes, els hi va dir: “Lesmes us ha donat una estirada d’orelles a tots”.

El monstruòs aparell judicial, que a més és lent i ineficaç, en els fets només obeeix al rei, com altres poders de l’Estat. Recordem al capità general Quintana Lacaci que, en ocasió del cop d’Estat del 23-F, va dir que havia obeït al Rei perquè “el Caudillo em va donar ordre d’obeir al seu successor”. I Lesmes obeeix al seu señor, perquè si de veritat volguès resoldre el problema actual ho tindria tan fàcil com dimitir i forçar la dimis-

sió de la majoria del CGPJ. Encara que, és clar, això suposaria renunciar al sou de 142.520 euros (pressupost de 2022), al vehicle oficial amb xofer, despatx i secretaris/es. Una Decisió sens dubte molt dolorosa.

La democràcia exigeix alliberar-nos d'aquest aparell judicial franquista. En democràcia només hi ha una sortida: l'Elecció democràtica dels jutges pel poble. L'Elecció dels jutges pel poble no és una ocurrència. En canvi, als Països on les formes democràtiques han estat més avançades l'elecció dels jutges és Llei. És als règims heretats de dictadures o als règims parlamentaris en crisi als que han segregat un cos judicial exterior a la població. És una de les qüestions que s'ha d'integrar a la lluita per un veritable canvi social i polític, per la República.

Els nostres compromisos . . .

https://informacionobrera.org

INFORMACIÓN OBRERA
Tribuna libre de la lucha de clases

Calendari republicà 2022

La decisió de Tribunal de Comptes alguna cosa més que un atac a la llibertat sindical

http://informacionobrera.org/la-decision-del-tribunal-de-cuentas/

http://informacionobrera.org/edicion-de-informacion-obrera/

Contacte a: io@informacionobrera.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: http://posicuarta.org/cartasblog/contacto

POSI Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 http://www.posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta